

2. În fapt, instanța a constatat că inculpatul Florea Victor, la data de 04.04.2011, aproximativ la orele 13.00, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în casa de locuit nr. 49 din str. Păcii, or. Durlești, mun. Chișinău, de unde a sustras două inele din aur, ce aparțineau părții vătămate Simion Cristina, cauzîndu-i acesteia un prejudiciu material considerabil în sumă de 5900 lei.

Instanța a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că inculpatul are antecedente penale, fiind prezente în acțiunile lui recidiva.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicate prevederile art. 91 sau 92 Cod penal și atenuată pedeapsa.

Apelantul a invocat că pedeapsa aplicată față de el de instanța de fond este prea aspră.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, apelul a fost respins ca depus peste termen.

Instanța de apel a reținut că potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data redactării sau a pronunțării sentinței integral, iar în condițiile art. 399 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul redactării sentinței, copia sentinței redactate se înmînează inculpatului arestat imediat după semnarea acesteia.

Conform recipisei anexate la dosar (*f.d. 143*), inculpatul a primit copia sentinței la 26 decembrie 2011. Dat fiind că în termenul prevăzut de lege sentința nu a fost atacată cu apel, la 24 ianuarie 2012 aceasta a fost pusă în executare.

Totodată, inculpatul a declarat apelul abia la 15 ianuarie 2013, fără a invoca careva temeuri de omitere a termenului de atac, iar din conținutul apelului nici nu este clar dacă contestă sentința, el solicitînd doar aplicarea prevederilor art. 91 sau 92 Cod penal.

Deoarece nu sunt invocate temeuri pentru repunerea în termenul de atac, apelul urmează a fi respins ca depus peste termen.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel nu va purcede la examinarea fondului apelului, deoarece soluția de respingere a apelului ca depus peste termen nu implică o verificare a hotărîrii atacate, întrucît instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decît în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

5. La 26 iunie 2013, inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestor hotărîri, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, neprivativă de libertate.

Recurentul a specificat că nu a sustras inelele, ci doar le-a găsit, apoi le-a restituit și nici nu știa că sunt din aur și cît valorează.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Florea Victor Eremei împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, declarat de inculpatul

***Florea Victor Eremei**, născut la 07 aprilie 1962, originar și locuitor al mun. Chișinău, or. Durlăști, str. Rediul Mare 16, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:*

1) prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2005 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 februarie 2009, în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f), 166 alin. (2) lit. e), 84) Cod penal la 7 ani închisoare;

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Florea Victor Eremei împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco